

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλο του «Μπουκέτου» και της «Οικογενείας» τιμάται παντού 4 δρχ. 4. Η ασημένια κληρονομιά των παραπάνω υποκαρτοφίλων απαγορεύεται. Παρακαλούμε σθέν τους αγαπητούς μας αναγνώστες, οσάκις υποπέσει εις την αντίληψίν των τοιοτόν τι, να μας

να στην οδόν Σμιεν-ω-Κλέρ, 10 μέτρα δεξιά ήτανε του ίατρού η πόρτα, παρετήρησα από το παραθύρακι της πόρτας και είδα άναμένο τό φως του διαδρόμου. Έσέφτηκα ότι δέν θα έβγουν κοιμητή ακόμα η θα τό έξεχασαν. Έβγαψα τό κουδούνι αλλά άπάντησι δέν μου έδόθη, τό ξανακτύπησα γλαυιλήμενος. Μία γυναίκα μορφή είδα να προβένει. Κατέβηκε, άνοίξε τό παραθύρακι και με ρώτησε τί ήθελα. Της είπα άν είναι είδωλό ίατρού, κοιμάτε τώρα μου είπε, πήγαινε να τον Ξηνήσης γρήγορα φώναξα δυνατά ένώ τό ζεύλι μου έτριων. Κάτι μουσουλμένα λόγια είπε και έξαφανίσθηκε στις σκάλες, ως φαινέτε με έβρισε πού της γάλασα τόν έντο κτλ.»

τη διαφορά άμείους.

Η από τόν άναγνωστήν μας άποστολεμένη συνειρασία και μη συνδρομήν επί δικαιώματος κρίσεως έξ δραχμών πέντε εις γραμματόσημα, δέν λαμβάνεται έξ όφην.

Πολλώ άναγνωστάι μας βιάζομεν ότι έπιθυμούν να προμηθευθούν τας έκδόσεις μας και να έγγραφούν συνδρομηταί του περιοδικού μας, αλλά δυσκολεύονται εις τήν έκδοσιν έπιταγών. Για να τούς διευκολύνωμε σκετικώς, τούς πληροφορούμεν ότι δεχόμεθα τό αντίτιμον τών συνδρομών, φύλλον, βιβλίον, Ήμερολόγιον κτλ., εις γραμματόσημα η κινητά χαρτίσιν άσάδηστοι τιμής.

Γερ. Κατεβ 8 άτην. Π. Κοκκίνου. Το διηγήμα σας καθόλου καλο, καθόλου δημοσιεύομεν. Μά που τό έξετρώσατε; Είναι έννο και τό έξαμνηστέον; Είναι υπέθεσις κινηματογραφικού προγράμματος και τήν έκδοσιν διηγήμα, η μάλλον άποπειραθήκατε να τήν κρατήτε; Τι είναι τέλος πάντων; Τι θέλου μετό το Παρίσι, ά Πήττιαν, ά Τσαράν; Για να δούν κι' όλοι οι άλλοι ποσο δικαίον είμαστε στις κρίσεις μας, δημοσιεύομεν έδώ τήν άρχή του διηγήματος σας(!). Ίδου:

ΜΙΑ ΑΗΣΤΡΙΚΗ ΑΠΟΠΗΡΑ

«Νόητονε, ό άέρας φυσούσε δυνατά και τό κρύο έξω ήτο δομηταί, από έννοσις έπεφταν ά ζάμπισσα νημάδες και άπλωναν τόν κατάλευκο μανδύα εις τας όδους τών Παρισίων. Οι όλιγοστοί διαβάτη διέσχίζον με βιαστικά βήματα τας λεωφόρους της πρωτεύουσής λέξ και τούς κινηούσαε ναυτί. Η Μαργαρίτα καθότανε με τήν μητέρα της στην οικίαν του αγαπημένου αρθρομυσιαιστού της Πήττιαν, όπου είχε σταθί εις ένα χωριό τό όποιον άπέχει 15 χιλμ. από τό Παρίσι διά να περιλάβη ζάμπισσ σημαντιό ποσό της Τραπεζής που ίσηρητοίσε έκει ως ταμίας, και είχαν λάβει ένα ημερολόγιό του ότι θα έχοζόταν τό όροδι της 11 Ιανουαρί. Η Μαργαρίτα προέμενε τόν αγαπημένο της διαβάζοντας ένα παιόδι βιβλίον τού πατέρα της που της έβγαυαν παλιές αναμνήσεις. Νεκρακή σιωπή έβαύλανε από δωμάτιο που και που τα ζώα της φωτιάς έφύζαν και η μητέρα της κάποτε έφριγγε κανένα ζώο μετ τή φωτιά διά να μη σβήση. Έξείνη τή στιγμή τό μεγάλο ρολόι της σάλας έκούμενε τήν ώρα 10 1/2. Η Μαργαρίτα σηκώθηκε πήγε στην τραπέζια διά να έτοιμάση τό δείπνο όπου σε λίγο θα έχοζόταν ό μνηστήρας της για να δείπνήσουν βιαστικά βιαστικά έτοιμάσε τό τραπέζι και τόν προέμενε με άνετοιμοσύνη, μετ τήν σιωπή που έβαύλανε έξω άκούσαε χαλαρώσο άλόγων, σύνορα λέω στην μητέρα μου είναι ό καλύτερος και ταράζάν μου, και πέρνω τό παιόδι μου τό όρχισο στις πλατές μου και φτώρα μουσική να τού άνοίξω. Μόλις άνοιξα παγωμένος άέρας διήλθε μέσα και τό σώμα μου έσβήθηκε κάπως κρυότητα. Ο Αεζιόβιμος ήλγε πετά στροφή για καλά τόν μανδύα και η γυνωιδένη ήλγε σταματήσει, από μαζορά μόλις διέξερνα μία σιά να έχοζετα κατεπάνω μου, σύνορα θα είναι ό Πήττιαν έπολόγησα, και πρόφαται δέν άπαύομαι. Σε λίγο, όταν η σιά έπλησίασε 10 μέτρα περίον, άκούσα ένα βογγητό πόνο. Κρύος ήδρος με περιέλουσε έξείνη τήν στιγμή κατάνοβα ότι κάποιον δυστύχημα τού έσηνέβηκε, δέν μπορούσα να κρατηθώ στά γόνατά μου και μου κραγή διεύργε από τό στήθη μου η μητέρα μου άκούσασα τήν φωνή μου βγήκε έξω, δέν ήξερε τί είχα και πόν προσφάση να μου μιλώση είδαμε τόν Πήττιαν να σωριάζετε δίπρος μας, δέν έχασε τό θάρος της, τόν πέρνει και με τήν βοήθεια τήν διζήν μου τόν βάζομαι άπάνω στο καρδιάκι. Τότε με φρίζη είδαμε τό ρούχα του κατακαυτομένα, τόν γρόνινο και ένα τραύμα περιστρόφον βλέπομε στην ομοιλάντη. Είχα γύρω τας αισθήσεις μου, δέν ήξερα τί να κάνω όταν άκούσο τήν φωνή της μητέρας μου να φωνάζη γιατό γιατό. Έπετάχτηκα άμείους έξω, έκαβαλίσεισα τόν ταράζάν και ταράζας σαν δαμονομένο με τήν παγωνιά, ψυχή δέν έφρονόνα ποθενά, τό ποιστερό κρύο και τά τρεμοσιδόνοντα φώτα μου μεγάλωναν τήν άπελπισία μου. Έσοτρωα τήν λεωφόρο Σαιν-Γκιγιάμ και έβρόθη

Δεν εινε διηγημα, δυστυχως, αυτο, αγαπητε φιλε. Σας λεμε ειλικρινως τη γνωμη μας, γιατί εισαστε, οπως μας γραψετε, τακτικος, φαντασικος αναγνωστης μας. Σας ευχαριστοουμε παριστα θερμωτα για τα καλα σας λογια. Εις ιδιαιτερα σημειωσειν μας γραψετε:

«Σας στέλνω ένα χαριτωμένο ανέκδοτο να ιδήτε αν είναι άξιο δημοσιεύσεως».

Δυστυχώς όμως ούτε τό ανέκδοτο λέει τίποτε. Φέρων μίγδην λέξεις, φράσεις. Και να:

«Μία φορά δύο τεμπέλιδες πήγαινε σέ ένα χωριό, από δρόμο συναντάνε μία γέφυρα μήκος 20 μέτρα. Δέν μου λέξ γίλε που ποιος ήμεις κάνης να περάσης αυτή τή γέφυρα. Κάταν να σκεπτιό. Έλεν ότε κάνης 30 ήμερες «γομφασίμενος». Και τή μέκασε «αυτοζήνητο».

Και τώρα άκούστε τήν έξαιρητικά και ειλικρινέστατα φιλικήν συμβουλή μας: Μη γράφετε ούτε διηγήματα ούτε ανέκδοτα. Άρχιστε να διαβάσετε. Έπειτό μόνον και στό νόημα του γραφειν θα μπητε, και θα μορφωθήτε και όρθός θα συντάσσετε πάν όστι γράφετε. Π. Γ. Π. Ε. Τ. Ρ. Ο. Ρ. Ο. Λ. Ε. Α. Ν. Πολιάνα (Λεόντρον).— Μας γράφετε στην φιλική επιστολή σας:

«Αγαπητό «Μπουκέτο», Καλημέρα. Λόγω του ότι παρακολούθη τό βιβίο τό «Μπουκέτο» και μου ζωνόνη τήν περιέργεια μου, ποιητά, δι' αυτό άπεράσισα κι' έγω να γράψω κάτι τι. Δέν με ενδιαφέρει όμως, με όποιον δήποτε μέτρον και άν με πάρετε, ούτε ποιητής σκέπτομαι να γίνω ούτε πεζογράφος κ. τ. λ.»

Σας άπαντάω λοιπόν εν ειλικρινεία ότι τό ποιήμα σας δέν είναι... δέν είναι ποιήμα. Και ιδού:

Η ΚΑΛΟΪΡΗ

«Από τό στόμα σου τό φρούσιον βγαίνονα ηχοι άκουνοζοι. Σάν νανα άφρα τών άρχαίων κάποι μαζορά να τραγουθεί. Τι εύτυχία σάν σ' άκούω τά στήθη μου γεμίζονα χαρά! Αϊδόνι άμνηστο σε λέγω Γιατί είσαι γυναιένη κάλογορά!»

Άφήτε λοιπόν τούς διαφόρους νέους να γράφουν άνεπιτελής στίχους και κάμετε σεις κάτι τό βετικό, κάτι τό φρόνιμο. Άρχιστε να μελετάτε. Διαβάστε ποιήματα και πεζογραφήματα.

Σ π α η ν. Άλεξάνδρειαν.—Τό ποιήμα σας «Ίδέες και Καιροί» όχι καλό. Τί να τίς κάμετε τις όμοιοκαταλήξεις που στό σύνολό του δέν λέει σχεδόν τίποτε; Και τό νόημα του άνούστον. Άν έχετε κι' άλλα όμοια ποιήματα, πετάτε τα. Καί διαβάστε ποιήμα, μητε στο νόημα της, κι' έχει ό Θεός. Τί άλλο να σας ποίμε;

Γ ν ε δ ρ ο. Ένταύθα.—Εισαστε πτωχός τψ πνεύματι, αλλά έμεις σας συμπαθοίμε. Θά κερδίσετε μίαν ήμεράν τήν θασιλείαν τών ουρανών. Τί σημασία έχει η ποίσις πρό του σπουδαίου αυτού έφοδίου σας; Ός τόσο θ' άπαντήσομε στην επιστολή σας στο προσεχές. Άθηνάϊος σεις και μας ρωτάτε ποό παλιό και καλός σάνος; Μά τί τόν θέλατε; Σας άρσειτε τόσο; Δέν έχει όμως εταμίνος. Ποιός σας έγέλασε; Θά χαλάσετε τό στομάχι σας και τότε... τότε τί θα γίνη η ποίσις, έρε παιδάκι μου;...

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21-419)

Διευθυντής: ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ, (κατοικία) Χαλάνδρι.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»:

Έσωτερικού δι' έν ζτος Δρχ. 200 Η Έξωτερικού Δολλάρια 6
Έξάμηνος » 100 Η Άμερικης » 6
και δι'όλην τήν Άφρικήν και Βελγικόν Κογκά έτησίαν συνδρομή σελίνα 30
Αί επιστολαί και τά χρηματικά έμβάσματα δέον ν' άπευθίνονται προς τόν
Ίδιοκλήτην του «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λέκα 7.

Τιμή έκάστου φύλλου Δρχ. 4.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»:

Έν Άμερική Mr D. Stroumbos 602 w. 137 th Str (Apt 4!) New York city, έν Αιγύπτω—Σουδάν ό κ. Χριστόδουλος Σαράνης, 12 Cheikh Soliman Pacha, Alexandria, και έν Βελγικώ Κογκά ό κ. Γεώργ. Άντωνιάδης Β. Ρ. 445 Elisabethville Congo — Belge. ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ EN ΑΜΕΡΙΚΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑ ΦΥΛΛΟΝ ΠΩΛΗΣΗΝ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»: ATHENS NEWS AGENCY, 308-310 WEST 58TH STREET, NEW YORK CITY, όπου δέον ν' άπευθίνονται οι ενδιαφερόμενοι.